

Soud první stolice povolil exekuci proti sekretariátu krajské organizace komunistické strany. Rekursní soud exekuční návrh zamítl, ježto povinná strana nemá osobnost ve smyslu § 1 c. ř. s.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Jako ve sporu žalovaným a stranou vůbec (§ 1 c. ř. s.), i v exekučním řízení může být povinným jen buď fyzická nebo právnická osoba. Jen proti těmto právním subjektům může být povolena exekuce (§§ 7, 54 ex. ř.). V projednávaném případě byla navržena exekuce proti sekretariátu krajské organizace komunistické strany čsl. Tento sekretariát není ani osobou fyzickou ani právnickou. Touto není proto, že jest jen orgánem a k tomu politické strany, která rovněž ani sama není způsobitým právním subjektem (srov. sb. n. s. čís. 5993, 7450, 7762, 7826). Jako pouhý orgán, který není právnickou osobou, nemůže uvedený sekretariát podle toho, co bylo vpředu řečeno, být povinným podle exekučního řádu a tudíž nelze proti němu povolit exekuci. Nesejde na tom, že, jak uvádí dovolací rekurentka, učinil sekretariát za své zaměstnance pojistné přihlášky, ani že pod jménem sekretariátu jsou najaty a placeny sekretariátem používané místnosti, neboť tím sekretariát pouhým nesamostatným orgánem být nepřestal a nestal se právnickou osobou, takže by proti němu mohla být exekuce povolena (Gl. U. n. ř. 5769). Odmítnuv návrh na povolení exekuce proti sekretariátu, rekursní soud nepochybil.

Čís. 10607.

Se žádostí o dobrovolnou dražbu nemovitosti musí být soudu předloženy i dražební podmínky. V nesporném řízení nelze se, ani když byla předložena souhlasná žádost o dobrovolnou dražbu společné nemovitosti, domáhati toho, by soud určil sporné dražební podmínky.

(Rozh. ze dne 12. března 1931, R I 127/31).

Návrhu Jana M-a, by byly schváleny předložené jím dražební podmínky dobrovolné dražby domu, oba nižší soudy vyhověly.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu manželky navrhovatele zrušil usnesení obou nižších soudů i s předchozím řízením a odmítl návrh Jana M-a, by předložené jím dražební podmínky byly schváleny.

Důvody:

Navrhovatel Jan M. udal ve své žádosti, že se sice dohodl s manželkou, by jich společný dům byl prodán soudní dražbou, že se však nemůže s ní shodnouti o podmínkách prodeje, a navrhl proto, by jím předložený návrh dražebních podmínek byl soudem schválen, po případě

doplněn a upraven. Nižší soudy vyhověly návrhu, avšak odpůrkyně nese souhlas s podmínkami, jak byly nižšími soudy určeny, a domáhá se mimořádným dovolacím rekursem jejich změny. Návrh na dražbu společného domu nebyl dosud učiněn. Jednáním a rozhodováním o návrhu na určení dražebních podmínek řízením nesporným překročily nižší soudy meze vytčené jejich pravomoci v § 1 nesp. říz., neboť není zákonného předpisu, který by nařizoval neb aspoň připouštěl, by soudy na prostou žádost spoluvlastníka určovaly podmínky, z nichž má být společná nemovitost prodána. Dražební podmínky podléhají soudnímu určení jen v exekučním řízení, zvláště také při exekuci k vůli zrušení spoluvlastnictví podle § 352 ex. ř. Mimo exekuci může být společná nemovitost podle §§ 267, 275 nesp. říz. prodána jenom na společnou a souhlasnou žádost všech spoluvlastníků, souhlasná žádost vyžaduje však také souhlas o dražebních podmínkách, které musí se žádostí být soudu předloženy. Spoluvlastník, který se cítí zkrácen odepíráním souhlasu ke dražbě společné věci nebo k určité dražební podmínce, může domnělému svému právu zjednatí průchod žalobou a exekucí, nikoliv však řízením nesporným. Nesporným řízením nemůže soud donutiti spoluvlastníka, by spolupodepsal návrh na dobrovolnou dražbu nebo souhlasil s určitou dražební podmínkou. Návrh, by soud určil sporné dražební podmínky, byl by proto musil být pro nepřipustnost nesporného řízení odmítnut, i kdyby byl býval podán současně se společnou žádostí za dobrovolnou dražbu, tím spíše se tak mělo státi, ana společná žádost o dobrovolnou dražbu ještě nedošla, a není ani jisto, že bude podána. Provedené řízení trpí zmatečností, poněvadž bylo rozhodováno nesporným řízením o věci, která náleží na pořad práva, proto musilo být i s vydanými rozhodnutími zrušeno, a návrh odmítnut.

Čís. 10608.

Předpis dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. platí i o exekuci na nárok příslušející dlužníku proti Státnímu pozemkovému úřadu na eventuelní vrácení zálohy za přidělené pozemky.

(Rozh. ze dne 12. března 1931, R I 147/31).

Soud první stolice povolil k vydobytí peněžité pohledávky exekuci na nárok dlužníků proti Státnímu pozemkovému úřadu na vrácení eventuelní zálohy za přidělené pozemky. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Zabavený nárok předpokládá, že se přidělci přidělu vzdali nebo že jim byl odňat. Že se to stalo, není v exekučním návrhu ani tvrzeno ani dokázáno. Naopak vyplývá z údaje návrhu: »eventuelní vrácení zálohy«, že vymáhající strana chce zabavit nárok povinných, který, jak poddlužník ve stížnosti tvrdí, ani neexistuje ani není likvidní. Taková exekuce jest podle dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838 čís. 291 sb. z. s., který podle čl. IX. čís. 6 uv. zák. k ex. ř. byl ponechán nedotknutým, nepřipustná, k čemuž jest přihlížeti z úřadu.

Nevyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.